

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

94. திருச்சதகம்

1. *மெய்யுணர்தல்

(கட்டளைக்கலித்துறை)

**திருவிருத்தப்பண் (பைரவி)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

*இதுமுதற் பத்துப் பதிகங்களும் அந்தாதியின்றித் திருவாசகம் திருச்சகத்தைத் தழுவியன.

**பார்கொண்டு மூடி - என்னும் திருவிருத்தப் பண்.

Devaram

திருக்கழுமலம் (Appar)

பார்கொண்டு மூடிக் கடல்கொண்ட ஞான்றுநின் பாதமெல்லாம்

நாலஞ்ச புள்ளின மேந்தின வென்பர் நளிர்தியங்

கால்கொண்ட வண்கைச் சடைவிரித் தாடுங் கழுமலவர்க்

காளன்றி மற்று முண்டோ வந்தணாழி யகலிடமே.

அருட்கடலும் அன்பின்கடலும் சைவத்தின் இரு கண்ணும் சிவனருளும்
சிவையருளும் போல இணைந்து ஞானக்கன்றும் நாவரசும் சென்று சீகாழித்
திருக்கோபுரத்தைப் பணிந்து , உள்புகுந்து , விண்பணிய ஓங்கும் பெரு
விமானத்தை வலங்கொண்டு தொழுது விழுந்து எழுந்தபோது , பிள்ளையார் ,
`அப்பரே உங்கள் தம்பிரானாரைப் பாடுவீர் ` என்றார் . என்ற கன்றின்
குன்றாமொழி கேட்டு , அரசும் கண்புனல் பொழியக் கலைமொழி பொழியக்
கசிந்து பாடிய செந்தமிழ்மாலை இத்திருப்பதிகம்.

Tiruvachagam

திருவாசகம்-திருச்சதகம் (Manikavasagar)

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை

யார்கழற்கென்

கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி

வெதும்பியுள்ளம்

பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய

போற்றியென்னும்

கைதான் நெகிழ விடேன்உடை யாய்என்னைக்

கண்டுகொள்ளே.

பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்

`சதகம்` என்பது, நூறு பாட்டுக்களைத் தொகைநிலையாக வேனும், தொடர்நிலையாகவேனும் செய்யும் செய்யுள் வகை. எனவே, `சதகம்` என்பது, எண்ணால் பெறும் பெயராதல் தெளிவு; இனி, `கலம்பகம், அந்தாதி` என்றற் றொடக்கத்தனவாகப் பிற காரணங் களானும் இது பெயர்பெறும். `தொகைநிலை, தொடர்நிலை` என்னும் இரண்டனுள் இச்சதகம் தொடர்நிலை. `சொற்றொடர்நிலை, பொருட்டொடர்நிலை` என்னும் இருவகைத் தொடர்நிலைகளுள், அந்தாதியாய்த் தொடர் தலின், இது சொற்றொடர் நிலையாதல் வெளிப்படை. தொகை நிலையாய் வருவதனையே, `சதகம்` என்றும், அந்தாதியாய் வருவ தனை, `அந்தாதி` என்றும் வேறுபட வழங்கினர் பிற்காலத்தார்.

இவ்வந்தாதித் தொடர், பத்து வகையான பாட்டுக்களை வகைக்குப் பத்தாக உடையது.

அந்தாதியுள்ளும் இவ்வாறு வருவ தனைப் பிற்காலத்தார் `பதிற்றுப்பத் தந்தாதி` எனச் சிறப்புப் பெயர் கொடுத்து வழங்கினர். இங்ஙனம் பெயர்களை வேறு தெரித்துக் கூறினாராயினும், சதகம், `அந்தாதி, பதிற்றுப்பத் தந்தாதி` என்னும் செய்யுள் வகைக்கெல்லாம் அடிகள் அருளிச்செய்த இத் திருச் சதகமே முதல் என்க.

சிவபுராணம் முதலிய நான்கும் மிகப் பல அடிகளையுடைய ஒவ்வொரு பாட்டாகிய தனிநிலைச் செய்யுட்களாதலின் அவற்றை முன்வைத்து, நான்கும், ஆறும், எட்டும் ஆய சீர் வரையறைகளை யுடைய சில அடிகளையுடைய பல பாட்டுக்களின் திரட்சியாகிய தொகைநிலை தொடர்நிலைச் செய்யுட்களாதலின், இத் திருச்சதகம் முதலியவற்றை அவற்றின் பின் வைத்துக் கோத்தனர் முன்னோர். அவற்றுள்ளும், நூறு, ஐம்பது, இருபது முதலிய பாட்டின் தொகைபற்றி அம்முறையே முறையாகக் கோத்தனர் என்க.

மிகப் பல அடிகளை யுடைய தனிநிலைச் செய்யுட்களாதலின், சிவபுராணம் முதலிய நான்கும்,

`தோல்' என்னும் வனப்புச் செய்யுட் களாம். என்னை?

``இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்

பரந்த மொழியான் அடிநிமிர்ந் தொழுகினும்

தோல் என மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்

(-செய்யுளியல் - 238.)

என்பது தொல்காப்பியமாதலின். இந்நூற்பாவிற் று உரையாசிரியர் உரைத்த உரையே கொள்ளற்பாற்று.

இத் திருச்சதகம் முதலிய பலவும், பலப்பல வகையான பாட்டுக்கள், நூறு, ஐம்பது, இருபது முதலிய பலவேறு தொகையின வாய், மகளிர் விளையாட்டு, புறக்கைக்கிளை முதலிய வகையில், புகழ்தலும், பரவலும் முதலிய பல பொருள்கள்மேல் தொகை நிலையும், தொடர் நிலையுமாகப் பெரிதும் புதுமைப்பட வருதலின், `விருந்து' என்னும் வனப்புச் செய்யுட்களாம். என்னை?

``விருந்தே தானும்

புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே``

(செய்யுளியல் - 239) என்பது தொல்காப்பியமாதலின். இந் நூற்பாவில் பின்னை உரையாளர்,

``புதுவது கிளந்த`` எனப் பாடம் ஓதினார்.

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்னர்ப் பலவகையில் நெறிப்பட வந்த செய்யுள் வகைகளை `அகலக்கவி' எனவும், `பிரபந்த வகை' எனவும் வைத்துத் தொண்ணூற்றாறு என வரையறைப் படுத்து, அவற்றிற்கெல்லாம் தனித்தனி இலக்கணம் சொல்லிப் போந்தார் பிற்காலத்தார். அவை, பன்னிருபாட்டியல் முதலிய பாட்டியல் நூல்களுட் காணப்படும். எனினும், அடிகள் அருளிச்செய்த சில செய்யுள்வகைகள் அவற்றுள் அடங்கிற்றில.

தேவாரத் திருப்பதிகங்களும் பலவேறு கட்டளைப்படச் செய்யப்பட்டமையின், `விருந்து' என்னும் வனப்பினவே ஆயினும், அவை, இசையாகிய சிறப்புடைமை பற்றித் திருமுறைகளுள் முன்வைக்கப்பட்டன. இயற்பாட்டுக்களிலும், இசைப்பாட்டுக்கள் இனிமையிற் சிறந்தன என்பது நிற்க, கடவுட் பராவலில் இயற் பாட்டினும், இசைப்பாட்டு உணர்வு மிகச் செய்வனவாதல் அறிக.

Ramana Sannidhi Murai

1026. தூண் டா மணித்துரி யச்சுட ரேதுச் சரிதர்களோடு
ஈண்டாமை எவ்வப் படருழ வாமைஇவ் வேழையெநன்று
ஆண்டாய் உனது அடிக்கு அன்புகுன் றுமை அருளுதியேல்
வேண்டாத ஜென்மமும் வேண்டிக்கொள் வேன்சிவ வேங்கடனே. 1
1027. சித்தச் செயல்உன் செயலாகு மாற்றால் செயல்பிறிதாய்
மெத்தப் படித்தநன் மேதா விகள்என்ற மேதினியோர்
பித்துப் பிடித்தஉன் மத்தனென்று ஏசப் பெரிதுஉவந்து
செத்துத் திரியும் திறன்நல்கு வாய்சிவ வேங்கடனே. 2
1028. மாலே படைத்த மனத்தேன் எனினும்இம் மாயவுல
காலே இடர்ப்பட்டு அழிகின் றிலேன்எனே ஆண்டஅரு
ளாலே இருக்கப் பெறில்அஞ்சல் ஏன்றிர யத்தும் எனின்
மேலே திருவருள் அன்றியும் வேண்டல்என் வேங்கடனே. 3
1029. தன்னை நழுவித் தயங்கும் உயிர்த்தொகை தத்பரமாம்
தன்னை அடைந்திடத் தக்க உபாயம்அத் தன்மயமாம்
தன்னை ஒழியத் தழுவற்கு இலாமையின் தன்னருளால்
தன்னை உசாவி உடைவேங் கடனைச் சார்ந்தனனே. 4
1030. கன்றுக்கு நல்கும் கறவையின் வேங்கட காசினிவாய்
ஒன்றுக்கும் பற்றாஇவ் வூத்தைச் சிறியனை உள்ளுவந்து
நன்றிக்கு வித்தா நயந்துகொண் டாயைநழுவியும்என்
றென்றைக்கும் சற்றும்இகழாத் திறமெனக்கு ஈந்தருளே. 5
1031. கன்மத்தை அன்றிக் கடவுளை எண்ணாது கங்குல் பகல்
வன்மத்தை மேற்கொண்டு வாளா கலங்கு மயல்மனமே
கன்மத்தை நம்பிக் கடைகெட்டு அழிந்தோர் கணக்கிலர்அம்
மன்மத்தை ஆய்ந்துஎண்ணி வாழ்திஅவ் வேங்கடன்
மாணடிக்கே. 6
1032. முயல்அய உற்றார் முயங்கற்கு அரியவன் முத்திநெறி
இயல்உய எண்ணுநர் எய்தற்கு எளியவன் என்னொடுதான்
அயகய மானவன் அன்புகந்தானே ஆண்டுகொண்டான்
ஜயஜய என்றுஅவன் சந்தத் திருப்புகழ் சாற்றுதுமே. 7
1033. மிடிமைத் தமந்தடி வான்விழி வேங்கட வேதனொடு
மடிமைக்கு இடங்கொடா மாயனும் காணாநின் மாமலர்த்தாள்
கொடுமைப் பரிசெலாம் கூடித் திரண்டு குணங்கெழுநல்
அடிமைத் திறமில் அகந்தையேற்கு உற்றது அதிசயமே. 8

1034. பெண்மைப் பகுதியைப்பெய்தும்பெய் யாது பிறங்குஇதய
விண்மெய்ப் படிவா விளங்குறு வேங்கட வெவ்வினையால்
வெண்மைப் படுமதி யேன்நின் விழியெதிர் மேவியதால்
உண்மைப் பொருள்உன்ஞெழிந்தொன்றும் இன்மை
உணர்ந்தனனே. 9

1035. பணியே பணியா அணிபர னேமற்றுப் பற்றுஎனக்குத்
துணியேன் உனது துணைமலர்த் தாள்அன்றிச்
சொப்பனத்தும்
பணியேன் பரவேன் பழமைக்கெல் லாம்பழ வேங்கடமா
மணியேஉனையன்றி இல்லையென் றேமற்றொர்
வண்பொருளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்